

cum verò non habet, ipsum quærat. Ubi simul disputant,
an voluntas hæc omni nature intellectuali eodem competat mo-
dò, an diverso? &, ut scripta docent, in diversas trahuntur
partes. Quibus verò immiscere nos nolumus, intendentes
saltem de voluntate restrictè ad hominem nunc agere: cui scil.
ideò, quod animâ rationali constat, voluntatem propriè
competere, per omnium saniorum confessionem certissi-
mum est.

THES. II.

Et quoniam hòc modò de eâ agere instituimus, præ-
terimus controversias, quas circa Etymologiam ejus vulgò
movent. Utrum scilicet, veluti Græcum *θέλημα*, ἀπὸ τῆς *θέ-
ειν λίαν* dicitur, quòd animus, quò modò vult, nimiâ celeri-
tate, quasi currens, moveatur ac feratur: ita Latinum *Volun-
tas* dictum sit à *volatu*, aut à verbo *volito*, ideò, quod ipsa ad
res, quas diligere incipit, quasi volitet? An, quod ex Scho-
lasticis quidam volunt, descendat potius à nomine *volu-
bilitas*, quod volvatur nunc in fugâ nunc in prosecutio-
ne? An verò à verbo *Volo*? An denique, sicut hoc verbum
(*volo*) integrum est à Græcò *βέλομαι*, abjectò v secundum
consuetudinem Æolensium, qui (ut Jul. Cæsar Scaliger ait
de Causis Linguae Latine Libr. I. Cap. XXV.) non habent pro-
consonante, & ideò pro ἀμπέλας dicere solent ἀμπέλ@, pro
λύκας, λύκ@ &c. Ita à nomine *βέλησις* veniat *voluntas*, muta-
tione aliquâ facta partim in ipsis literis, partim, ut Æolos
facere jam diximus, in pronuntiatione?

THES. III.

Equidem non latet nos, quid à Doctoribus vulgò sta-
tuatur, *omnis* nimirum *inquisitionis initium* debere sumi ab ex-
positione nominis, cujus, si Thomæ de Aquinò credimus, duæ
sunt partes vel membra: alterum, adducens id, à quò nomen
ad significandum est impositum, quod vulgò Etymologiam vo-
cant; alterum, explicans id, ad quod significandum nomen est im-
positum, quod usitato Logicorum terminò commodè vocari
potest definitio nominis. (Vide Thomam P. I. Qu. XIII. art.
II. ad 2. & art. II. X.) Verùm cum nos, ut Thesi I. monui-

A 3

mus